

at Foreningen maatte faa Ret til at anvise de Læremestre, som man ansaa for kvalificerede til at antage Lærlinge.

Fra „Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger“ er fremsat en Række Krav, som i det væsentlige slutter sig til det i tidligere Samlinger fremsatte Lovforslag, navnlig med Hensyn til Lærlingekommissioner, ligesom man ønsker ansat Handelsinspektører med Opgaver i Lighed med Fabriksinspektørerne og kræver, at de saakaldte Specialarbejdere kommer ind under Loven.

I Lighed med disse Ønsker har „Privatfunktionærforeningen“ fremsat en længere Redegørelse og Forslag til Ændringer i Loven, hvor man tillige kræver, at der skal træffes Bestemmelse om Lønforholdene, og ønsker en særlig Konsulent for Handels- og Kontorfagene. Man ønsker dog ikke, at Arbejdsanvisningskontorerne faar Ret til at udstede Lærekontrakterne, men at det bliver et nærmere skitseret Læreprøvenævn eller, som anført i Loven, Politivrigheden.

Fra „Kvindernes Handels- og Kontoristforening“ er tilsendt Udvalget en Meddelelse om, at Foreningens Medlemmer paa et stærkt besøgt Møde har udtalt sig med enstemmig Tilslutning for Indenrigsministerens Forslag og kræver, at den faglige Uddannelse maa foregaa under lige Vilkaar for begge Køn.

„Dansk Tekstil-Union“ henstiller, at Loven først foreskriver almene Regler for alle Lærlinge og derefter træffer Bestemmelse for de enkelte Grene, som Industri, Handel og Beværtere, og at Kontrakterne saa udarbejdes derefter.

Unionen formener det ubetinget paa krævet, at Andels- og Brugsforeninger kommer ind under Loven, og ønsker, at det bliver Politivrigheden alene, der godkender Lærlingekontrakterne, og finder, at det er af stor Betydning, at der indføres Bestemmelser om, at Lærlingeforhold ikke kan gøres til Genstand for kollektive Arbejdsoverenskomster mellem Organisationer. „Provinshandelskamret“ stiller ligledes Krav om, at Andels- og Brugs-

foreninger kommer ind under Loven, og udtaler Ønsket om særlig Konsulent for Handels- og Kontorfaget.

Endelig har „Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation“ fremført i en lang Redegørelse sin Stilling til Lovforslaget og formener, at der er saa stor Forskel paa Forholdene i Handel og Industri angaaende Lærlingeforhold, at en Lov med ensartede Bestemmelser vil komme til at virke meget uheldig; det paapeger, at der ikke er nogen Forbindelse mellem Arbejdsanvisningskontorerne og Handelsstanden, hvorfor man mener, at det vil være rigtigst at bibeholde den hidtil anvendte Ordning.

Fra denne Sammenslutning er der til Indenrigsministeriet fremsendt en Skrivelse med nogle bestemt formulerede Spørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af enkelte af Lovforslagets Paragraffer, og denne Skrivelse, bilagt Ministeriets Svar, er tilstillet Udvalget. Skrivelsen og Svaret har følgende Ordlyd:

„København, den 4. April 1921.

I Henhold til mundtlig Samtale med Indenrigsministeren angaaende Lærlingelovforslaget tillader jeg mig at forespørge:

1. Hvad forstaaes eksempelvis ved „Specialarbejde“ i § 1? Telefonpasning, Maskinskrivning og lign. kommer vel ind herunder?
2. Af Bemærkningerne til § 1 fremgaar det, at man under Udtrykket „andre næringsdrivende“ indbefatter „Andels- og Forbrugsforeninger“. Vil dette ske, selv om disse drives uden Næringsadkomst?
3. Lovforslagets § 10 omhandler Spørgsmaalet om Læreprøve. Er denne Paragraf saaledes at forstaa, at der ikke under nogen Betingelse kan kræves Læreprøve afholdt, medmindre der foreligger Indstilling af Fagets Arbejdsgivere og Arbejderorganisationer?
4. Det kan vel efter § 24 betragtes som givet, at kun Virksomheder, der i